

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی روش های سنتی، بردار ویژه و حذف فرضی در سنجش بخش های کلیدی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اقتصادی ایران، دوره 21، شماره 69 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسندگان:

نرگس صادقی - پژوهشگر گروه اقتصاد کلان و مدلسازی مرکز پژوهش های مجلس

سید هادی موسوی نیک - عضو هیات علمی و مدیر گروه اقتصاد کلان و مدلسازی مرکز پژوهش های مجلس

خلاصه مقاله:

در سال 1394 وزارت صنعت، معدن و تجارت در قالب راهبرد توسعه صنعتی و سازمان مدیریت و برنامه ریزی تحت عنوان اولویت بندی بخش های کلیدی اقتصاد ایران بخشهای کلیدی را در آستانه تدوین برنامه ششم توسعه کشور پیشنهاد کرده اند اولی معیارهای کلی مانند سهم ارزش افزوده، اشتغال، صادرات و ... را ملاک تعیین بخش ها ی پیشرو و دومی روش متعارف و سنتی پیوندهای پسین و پیشین را مبنای ارزیابی قرار می دهد. یافته های هر دو نهاد به طور کلی توسعه صنایع سنگین را تجویز می کنند. در تایید و یا رد این یافته ها، از سه روش سنتی، بردار ویژه و حذف فرضی حول سه سوال مشخص زیر استفاده می شود: یک - بخش های کلیدی کدامند و با توجه به ساختار اقتصاد ایران نتایج کدامیک از روش ها تصویر واقع بینانه تری به دست می دهد، دو - نتایج حاصله از سه روش تا چه حد در راستای توصیه های پیشنهادی دو نهاد است و سه - نتایج طبقه بندی بخشها برحسب فناوری بالا، پایین و متوسط مستخرج از سه روش تا چه اندازه متفاوت است یافته های کلی مقاله نشان می دهند که یک - نتایج در روش حذف فرضی به علت در نظر گرفتن مبادلات واسطه بین بخشی و اندازه واقعی تقاضای نهایی و ارزش افزوده بخش ها، تصویر واقع بینانه تری نسبت به دو روش دیگر که فقط متکی به مبادلات واسطه های هستند نشان می دهد. به طورکلی در روش حذف فرضی، از تعداد زیربخش های صنعت به عنوان بخش های کلیدی کاسته شده و زیربخش های خدمات به ویژه خدمات توزیعی عمده فروشی و خرده فروشی و حمل و نقل در جرگه بخش های کلیدی قرار می گیرند.

کلمات کلیدی:

بخش کلیدی، روش سنتی، روش بردار ویژه، روش حذف فرضی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/682360>

